R 496/M

Stanisław Moniuszko

Halka, opera w 4 aktach, Libr. Włodzimierz Wolski

Fragment: Rola Janusza

Głos wokalny.

Księga XI, k. 53-63.

R 496 Mus 280

59 p)

Rola Janusza

z Opery

Halka

Muzyka

S. Moniuszki

Scena pierwsza (Tacet)

Moderato Tercet Scena druga

N=2.

Dolce

po bło- go sław oj- cze

pa — nie, gdy już cię tak na zwać śmiem po- bło-

go sław oj- cze pa — nie gdy już cię tak

na zwać śmiem gdy już cię tak na zwać śmiem.

po bło- go sław oj cze dro- gi

po bło- go sław! oj cze! po bło-

go sław oj cze dro- — gi

Dolce

Ten sercе naszych związek bło- gi

Dawno twoja chęć co zna- ta Bło- go sław oj cze

pa nie! o- to prozba na sza ca ła, o — to

prozba bło go sław nam! pa — nie i oj — cze bło —

go- sław nam. o- to prozba na- sza

ca ła.

pesante

Lento

po- bło- go — sław

tempo Imo

nam. Ten sercе naszych związek bło gi.

oj — cze pa — — nie po bło-

go — sław nam.

a tempo

gall

bło go sław

lento assai

nam. bło go — — sław oj cze

tempo Imo

nam.

Andantino

Zofia (zmięszany) Recita nie znam! nie wiem! (z m. s.) Biedna dziewczyna skąd przybywa z piosenką

(cała wniebowzięta) To głos Halki nad to znany skąd przybywa w chwili

ta? a tempo

dziw?

Allegro

dziewka) To głos Halki! Skąd ta

dziewka tu przybywa w chwili dziw?

(z m. s.) Dolce

Ale że ja ci biedny człowiek

(do siebie:) w tej piosence mój anioł przechodził

smętny głos dźwięk powiada: gdy wam radość i we-

ja biedny człowiek mam tu radość i we-

se-le u mnie smutek u mnie biada!

-le, jemu ciężka biada u powiek.

(do siebie:) To biedny człowiek mam tu radość, we-

głos nie-dali dobrze znam ach

-se-le! jemu ciężka biada u

do-brze znam. Za-bawcy sam.

powiek powiem go.

Gdy nam radość, ach niej biada! głos jej

spie-wie i przywiodę go przywiodę

znam. (do Zofii:) W tej piosence mój anioł nie-bo zda się

go biedny przechodził mój anioł nie-bo, pewno

smętny głos dźwięk powiada: gdy wam

ja biedny człowiek mam tu

radość i we-se-le, u mnie smutek, u mnie

radość i we-se-le, jemu ciężka biada u

Głos nie-dali do-brze

powiek wnet go wam przywiodę

znam, głos nie-dali znam!

ja przywiodę go,

(do siebie:) To biedny człowiek mam tu radość, we-

głos nie-dali znam

głos nie da - li dobrze znam ja

— se - le, je mu cię - żyz - tra — u —

do - bre znam Za - ba - czo - gu!

— pu — wieli pu - szu tam go.

Gdy nam ra - dość, u niej bia - da! głos jej

Szpie - sze i przy - wio - dę go, przy - wio - dę

znam (: do siebie:) Gdy nam tu ra - dość i we -

go Ach! nam tu ra - dość i we -

se - le u niej smu - tek, bia - da!

— se - le on ma tay u pu - wieli

Nam tu we - se - le, u niej smu - tek

bied - ny to cio - wieli nam tu ra - dość

u niej bia - da! nam tu we - se - le a

i we - se - le, bied - ny to cio - wieli a -

u niej smu - tek u niej bia - da. Znam

nam tu ra - dość i we - se - le wraz!

ten głos nie do - li Znam ten głos nie - do - li

tu wam przy - wio - dę wraz, tu wam przy —

wie - le do - li bied - ny

— co - wiele ja go tu przy - wio - dę go.

Nº 3 Recitativo Scena Trzecia

(: Janusz sam - smutny i nieco - kapny :)

Skąd - że przy - by - ła mi - mo mej woli? tu

— czego ta dziewka tu - taj przy - bywa by

piekło ją chy - ba gna - ło. choć jej

mą cię tu - taj nosić mo ja Lecz o

żal mnie w sercu tak bo - li... lecz już papier - no! już się

bied - nej chłopki szkoda - ja - że, o Boy, o je - ho - zepsuj ja -

cha - to! Ha! a mo - że tey nie - do - li, gdy ja

to jej? Ha! je - że li ja za - ba - czę - ta - jan

uj — rzą, u - spo - ko - jej. accelerando

mo że u spo - ko jej a potem precz! precz!

lento

precz! jaj Bez się bo je

Znam go znam. Ja wnet za - bawę nam.

Andantino — Scena Czwarta

Nº 4.

Allegro

/zawsze kochasz mnie/

pozór kłę Ala chwi - la! ach ha Jkiew czy ~~ra - po co patrzy~~ —
ach! jak tu Kta - mai gdy tza jej

by - wa w chwili tak wie - le zła? o Halko mo ja!
Każ - da tak dro - czy mnie.

o szczęście mo je jak dawniej czu le kocham

cię, ja kocham cię o Halko mo - ja

o szczęście mo je! jak dawniej czu le kocham

cię, prze ne - we zła le, cier pie - nia

Awo - je prze - ne - we zła le, cier pie nia

Awo - je Ja cię za - pom - nieć "

ja cię po - rzu - cić! Tył ko cię

od dal. nie chciał bym Aby ja, gdy - by mnie

zdo - ba wo - ba czyl, za - mu - cić ~~mnie tu chcesz~~
nie bój się

~~tu - wie~~ ~~a le ni czy - ta~~ ~~da le go~~
nie bój wo - la ni - dy - ja z mo je go

wo la ~~wie~~ ~~emu~~ - si ~~nie~~ mnie tu chcesz
serca nie wy - gna cię, nie bój się

że wie a le ni - czy - ja da le go wo la wie
nie bój wo - la ni - czy - ja. z moje - go serca nie

wy - gna
~~emu si~~ ~~nie~~ cię da le go wo la nie ~~emu si~~

~~mnie~~ ~~da le go serca nie~~ motka valeurk
cię z pamię - ci mej nie od si

da - - - - - ti cię

mię

przeklę-ta chwi-la, ach jak tu kła —

~~przeklęta chwi~~ la. ~~ach ta dziewczy~~ —

mai, gdy tza jej każ-da, tak drg-czy mnie. Jo Halko!

— na po co pozy-by-wa w chwile tak złą! O hatko moja!

o szczęście moje! jak dawniej czu le kocham

cię, ja kocham cię! o Halko moja!

o szczęście moje! jak dawniej czu le kocham

cię! zawsze ta le kocham

Allegro Lento

cię! ta — le kocham cię!

u spo koj cię!

un poco più mosso

u spo-koj cię

Ja cię za pom-niec Ja —

Recita

cię po-rzu-cic? O puszczaj

a tempo

pozo dzej ale smutne mu wy,

Recita a tempo

cze kaj za-nia stom, nad wiśla Stam

Recita gdzie krzyż na dro-dze i dwie ści-

gdzie się ~~drogi~~ ~~kończy~~ i ~~drogi~~ —

gu-ry a Vento tem wnet po-wro-cić

— gu-ry, ~~ja przyjdę wraz~~, ja przyjdę do

Largo mam do na-szych gór

~~Sam~~ tj ~~dzie my stąd~~ i zno wu

nam szczęście i woj zno-wu nam szczęście i

~~dzie my stąd~~ i zno wu nam szczęście i

wró-cę do

woj szczęście i woj! ~~tj dzie my~~

gór

~~stąd~~ i zno wu nam szczęście i

raj szczęście i raj Halko znowu nam szczęście i

raj lij - dziewy stąd i znowu nam

marcello

Ja przyjdę sam i znowu nam i szczęście i

più mosso

raj szczęście i raj przyjdę wraz ja przyjdę sam

tenuto

a znowu nam ~~znowu nam szczęście i raj~~ !
szczęście i raj znowu raj.

Allegro

Z kim przyszłaś tu ?

Z kim przyszłaś tu ? o Halko ! o

Halko u spokój się Od dal się stąd ja

przyjdę sam ! za to bądź wnet pobiegnę

sam ! u chodź stąd błagam

cię, o Halko ! u chodź

stąd błagam cię, Halko u chodź stąd błagam

cię ! u chodź stąd błagam cię !

u chodź Halka błagam cię !

Już cię nie po-zwu cę, wna sze gó-ry wró cę !

A nie le mój ! o a nie le mój uchodź stąd.

wró-cę do-cię, wró cę ja po wró cę,

ja przyjdę sam u chodź Halko

wró-cę do cię, Halko ! jed-na śmierć roz-

-ży-cry nas. Jedna śmierć Aylko śmierć

a tempo

Hali! Halo! roz- ba czy nas, je- dna śmierć

tylko śmierć je- dna śmierć, tylko śmierć raz —

— ba — czy nas raz ba — czy raz- ba — czy

nas a jed — na śmierć raz ba — czy

nas je dna śmierć tylko śmierć je dna śmierć

tylko śmierć raz- ba — czy nas raz ba — czy, raz —

— ba — czy nas a śmierć raz — ba czy

nas Hal ko spiesz! Hal ko — a chodź —

— a chodź stąd!

10

№ 10.

Scena 5. 6ta Tacet

Lento

Scena 7ma

(z wyrzutem do Haliczacha) Wiesz ci mó- wi- łem, pro- si- łem

Kto jest ta dziewka? i skąd przy-

— była? jak weszła do wsi?

Largo (spuściwszy żonkla wzrok i głowę) A skąd- że ty tak wo- dzić

(puściwszy żonkla gniew i łzy) A więc to ty ty widziałaś

śmierć za- le- kich gór ten dziewczę o- błą-

— jca ty wo- dzisz bied- ne dziewczę o- błą —

— ka ne więc we wsi tam nie do- brze

— bra — ne? Tyś ich wsi mój chronić, więc od bied

— więc jej tam krzywda? mów że ralent przejrzej co tam

— wiesz (pod szczególniej się ona o nie bi- ła

chcesz a ternyno przy- Allo con brio kle- ty

(z nią stronie) — — — —

— wiesz — — — — — —

bądź ta biedna znowu jest wo- — dzie Moderato odważniej

Umieć, za- gła- dą swe- za- pła ci- — za — to (do Jontka) Ka- groźi.

ja, natychmiast zabiesz ją u- służność twoją

Bóg twój pilny Jontku dzień, na gro- dzi pan twój.

88

60

Pan twój ci pa-mię-tai bę-dzie. od-wiedziesz

jakby za słu-żył teś na to, na gro-dzi

ja. na-tychmiast za-bierz ją u-służ-ności twoją

Bóg swój. Jonatha pątrzy oczy, na gro dzi pan swój

pan twój ci pa-mię-tai bę-dzie. pewnym bądź

jakby za słu-żył teś. na-to pewnym bądź

o pewnym bę-dzie u-służ-ności two-ją Pan twój

o pewnym bądź. na gro dzi Bóg cię, jakby

ci pamiętai bę-dzie, o pewnym bądź o pewnym bądź

za słu-żył teś na to. o pewnym bądź. o pewnym bądź

u-służności two-ją. Pan twój ci pa-mię-tai bę-

na gro dzi pan swój, jakby za słu-żył teś na

Allo modo

dzie

to

(: na stronie :) prze-

prze-

klę-tym bądź! ta biedna znowu jest wo-bec

klę tym chmiec, za gła-dzę swą za pła-ci za

dzie

to

(: n.s.)

ll za-ga się.

(: do Jontka :)

u-służności twoją Pan twój

o pewnym bądź na gro dzi błaj ci jakby

ci pamiętai bę-dzie, o pewnym bądź

za słu-żył teś na to, o pewnym bądź.

jakby za słu-żył teś na to, na gro dzi

u-służności twoją Pan twój ci pa-mię-tai bę-dzie, o pewnym bądź

na gro dzi pan swój, jakby za słu-żył teś na

Più Mosso

dzie.

to o pewnym bądź na gro dzi cię

pan jakby za słu-żył jesz na to o pew-nym bądź.

Jak na gro dzi cię pan, jakby za słu-żył teś za to za-

gro dzi cię pan jakby za słu-żył jesz, na to pewnym bądź

o pew nym bądź. na gro dzi cię na gro dze

cię!

Acz. Scena 8ma

(Cyklop za gubranie wchodzących Cześnia i Zofii i upatrzenie ich oblężenie Hali)

(do siebie) Bo cóż on po cóż on po cóż on

więc to on, więc to on,

przywiódł tu tę Dziewkę. po cóż on

przywiódł tu tę Dziewkę.

— przywiódł nam tę Dziewkę! Dam ja ci ją

przywiódł ją! (do Zofii)

Dam ja onu! Dziwna

Dziewka! smutna śpiewka, wyjve Ma vali a aa

Da — lej da — lej mó — ci mó — ci Dalej

smutny śpiew, straszny śpiew! od da le jen —

Wyp[ę]dzie ich! Ja Bo — że Sza —

przez dłoń, przez dłoń, przez dłoń —

ka — wy niech kwa Dłoń pro — wa — dzi

— kawy! przez dłoń do cze — la Dzi —

śród ka — ba — wy chłop ten wa — dzi nie — chaj pójdzie

próżne by ły me — o — kawy! Jeń u cho — dzeń

przez. Boże, niech twa Dłoń prowa — dzi

Hań — próżne by ły me o — ba — wy!

niech twa Dłoń prowadzi śród ka — ba — wy chłop ten

próżne by ły me o — ba — wy! Do cze — la Dzi — tam wszyn

kawy wa — dzi, niechaj pójdzie przez

by dła nadzi a cza — ba — wy przez! —

Słońce zaszło 1go

Akt Drugi

Scena 1. 2. Tacet

Scena Dzia

№ 16.

45

Jakli nie macie dobrzy

Wasi

-li Dzie

o wsciekłości Skalka

56

Ah!

Andante

Ha — czy Aesi jej nie po —

że- by

ona Ta

Ta!

że- by jej też nie po-

czy o na jej nie po

żna - Ta! drżą ca - ły li - ca mi bledna ach

żna Ta? ha! piekło serce me pa li, jakb

po - com że uj wzrał tę biedna ach po com ja uj - rzał

ja uj - rzał

ja

ach po com

tu

ja

ach po com

po Ira się stąd od Da lic

ja

tu ui rall rzał jej. Ha że - by jej nie po -

stąd od Da lic jej. Czy o na jej nie po -

żna - Ta drżą ca - ły zwisły du i krwo - gi

żna Ta? ha! piekło serce me pa - li

o! hańba mi, Czy tej nie -

Jakb sa ma się stąd nie od

bo - gi, nie - go - dnie u - wiodłem ja!

Da li, po Irafię od dalic ja

a tempo

u - wio dłem

ja rall nie - go dnie u - wio - dłem ja

stąd po Ira się od - da - lić jej

u - wiod dłem

od Da -

ja!

ja.

Allegro (zmieszany) O tak! moja u - ko -

O nie! moja u ko

chana! i jakbo niepomnieć tej twarzy?!

ona ta nie mogłat widzieć tej twarzy

63

Leuko myśl w jej wo – ku o – bu Ka – nas tak bo

Jaśkas biedna, o bu Ka sia jakies

Leśnie so – bie marzy.

piosenki sobie marzy.

Ha po tej – nie Boy rudzie u — nie ch.. i lo w.

Mo – że Zofik nie zro zumie, prze – drzej

bląd A le Zo fia nie zro – zumie A więc

prze – drzej u – chodzimy stąd, a – le zła biedna co

mężnie u chodzimy stąd, potem z dziewczy ną po –

po – rąd Mam.

na Dzie sobie. spieszmy

spieszmy do bies – cio ła mroku a Haje i chaś

mro ka Do bies – cio ka juki

– mroku na – Haję, do bies – cio ka, chaś

23

ciotka, spieszmy, by u snąć cić ciemnej nocki haft

BIBLIOTEKA W.T.M.
496/M

R 496 Mus 280

59 p)

Prolog Janusza

z Opery

Halka

Moniuszki

S. Moniuszki

Colour Chart #13
Centimeters
Inches
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
DANES-PICTA.COM